

Bharathi's Worldview: A Philosophical Vision and the Dream of Epochal Transformation

Dr. Maheswari. P,

Assistant Professor & Head of the Department of Tamil,
Nirmala College for Women, Coimbatore 18, Tamil Nadu, India,
EMail: maheswarijoseph@gmail.com.

Abstract:

This paper examines Subramania Bharathi's unique philosophical outlook and worldview. While a staunch believer in God, Bharathi deliberately refrained from defining divinity or establishing a singular theological doctrine. A comprehensive study of his diverse literary works, encompassing nationalist anthems, Vedantic poems, and other writings, reveals a profound overarching vision: one dedicated to the holistic elevation of humanity and life itself to a superior state, alongside advocating for the societal transformations necessary to achieve this. His philosophical framework is further elucidated through his distinctive usage of three pivotal terms: 'ingu' (here/in this life), 'amaranilai' (immortality/higher state), and 'kruthayugam' (a golden age). Notably, 'ingu' underscores his emphasis on achieving spiritual and humanistic progress not in an afterlife, but concretely 'in this present existence' and 'in this world'.

Keywords: *Subramania Bharathi, Philosophical Outlook, Human Elevation, Societal Transformation, 'Ingu', 'Amaranilai', 'Kruthayugam', Indian Literature.*

References

1. Jeevanandam, P. Bharathiyai Patri Jeeva. Natesan Sons, 1947.
2. Vijaya Baskar, Va. Ulaga Mahakavi Bharathi Uyar Nokku. Vanathi Pathippagam, 1961.

Author Contribution Statement: NIL.

Author Acknowledgement: NIL.

Author Declaration: I declare that there is no competing interest in the content and authorship of this scholarly work.

License

This work is licensed under a [Creative Commons Attribution 4.0 International License](https://creativecommons.org/licenses/by/4.0/).

பாரதியின் வாழ்க்கைக் கண்ணோட்டம்: தத்துவ தரிசனமும்

காலமாற்றக் கனவும்

முனைவர் மகேஸ்வரி. ப,

உதவிப்பேராசிரியர் & தமிழ்த்துறைத்தலைவர், நிர்மலா மகளிர் கல்லூரி, கோவை 18.

ஆய்வுச் சுருக்கம்:

இந்த ஆய்வுக்கட்டுரை மகாகவி சுப்பிரமணிய பாரதியாரின் விரிந்த மற்றும் முற்போக்கான வாழ்க்கைக் கண்ணோட்டத்தை ஆய்வு செய்கிறது. பாரதி தீவிரமான கடவுள் நம்பிக்கையுடையவராயினும், கடவுளின் வடிவத்தை வரையறுக்கவோ, ஒரு குறிப்பிட்ட மதக் கோட்பாடுகளை நிலைநாட்டவோ அவர் எவ்வித முயற்சியும் மேற்கொள்ளவில்லை என்பதை மூல இலக்கியச் சான்றுகளின் மூலம் இக்கட்டுரை நிறுவுகிறது. அவரது தேசிய, வேதாந்த, மற்றும் இதரப் பாடல்களின் அடிப்படை நோக்கம், ஒட்டுமொத்த மனிதகுலமும் உயர்நிலையெய்தி ஆனந்தமாக வாழ்வதையும், அதற்குத் தேவையான சமூக மற்றும் கால மாற்றங்களையும் பற்றிய பெருங்கனவாகவே இருந்தது.

பாரதியின் தத்துவ தரிசனம் 'இங்கு' (இம்மையில்), 'அமரநிலை', மற்றும் 'கிருதயுகம்' ஆகிய மூன்று மையக் கருத்தாக்கங்களின் ஊடாக அறியப்படுகிறது. இங்கு என்ற சொல்லாடல், இந்தப் பிறவியிலேயே, இந்த உலகிலேயே நிரந்தர மகிழ்ச்சியையும் உயர்வான வாழ்வையும் அடைவதன் அவசியத்தை வலியுறுத்துகிறது. பாரதி அமரநிலை, கிருதயுகம் போன்ற உயர் சிந்தனைகளை முன்வைத்த போதிலும், அவர் இவ்வுலக வாழ்வின் மேன்மைக்கே முதன்மை அளித்தார் என்பதையும், அவரது இலட்சியம் மண்ணில் நல்ல வண்ணம் வாழ வழிசெய்வதே என்பதையும் இந்தச் சுருக்கம் சுட்டுகிறது.

திறவுச்சொற்கள்: பாரதி; வாழ்க்கைக் கண்ணோட்டம்; தத்துவ தரிசனம்; கிருதயுகம்; அமரநிலை; இங்கு (இம்மையில்); உயர்நிலை வாழ்வு; தேசியக் கவி.

பாரதியின் வாழ்க்கைக் கண்ணோட்டம்

பாரதி கடவுள் உண்டு என்ற கொள்கை உடையவன் ஆயினும் அவன் ஒருவனே தேவன் என்பதையும் கடவுள் இப்படிப்பட்டவன் இவ்வண்ணத்தான் இந்நிறத்தான் என்பதையோ நிலை நாட்டுவது தம் கருத்தாகக் கொள்ளவில்லை என்பது முற்றிலும் உண்மையாகும். அவரது வாழ்க்கைக் கண்ணோட்டம் பற்றிச் சுட்டுவது இவண் நோக்கம்.

பாரதியின் இலக்கியம் முழுவதையும் படித்தால் தேசியப் பாடல்களையோ, வேதாந்தப் பாடல்களையோ, இதரப் பாடல்களையோ படித்தால் இந்த மனிதவர்க்கம், இந்த வாழ்வு முழுவதும் உயர்நிலையெய்தி வாழ்வதையும் அதற்கான கால மாறுதலையும் பெருநோக்காகக் கொண்டிருந்தான் என்பதைக் காண முடியும்.

பாரதியின் தத்துவ தரிசனமானது இங்கு, அமரநிலை, கிருதயுகம் என்ற மூன்று சொற்களையும் பயிலப்படும்விதத்தில் அறியலாகிறது. இங்கு என்ற சொல்லானது 'இந்தப் பிறப்பில்' (இம்மையில் "இந்த உலகில்" என்ற பொருள்பட, பாரதியால் உபயோகப்படுத்தப்பட்டுள்ளது.

**‘செத்த பிறகு சிவலோகம் வைகுந்தம் சேர்ந்திடலா மென்றே எண்ணி இருப்பார்
பித்த மனிதர் அவர் சொல்லும் சாத்திரம் பேயுரையாமென்று ஊதேடா சங்கம்’
(வேதாந்த சங்கு)**

இந்தப் பாட்டில் செத்தபிறகு வாழ்வு உண்டென்றோ, சிவலோகம், வைகுந்தம் உண்டென்றோ நினைக்கும் கருத்தை மண்டையில் அடித்து நசுக்கி விடுகின்றான்.

பாரதியின் தத்துவ தரிசனமானது, மரபுசார்ந்த ஆன்மீகக் கருத்துக்களில் இருந்து விலகி, மனித வாழ்வின் இலக்குகளை இந்த மண்ணிலேயே நிலைநாட்ட முயன்ற ஒரு புரட்சிகரமான சிந்தனைப் பள்ளியாகும். அவருடைய உலகக் கண்ணோட்டத்தை முழுமையாகப் புரிந்துகொள்ள, மூன்று மையச் சொற்களின் பயன்பாடு இன்றியமையாததாகிறது. அவை: அமரநிலை, கிருதயுகம், மற்றும் இவை அடையப்பட வேண்டிய தளத்தைக் குறிக்கும் இங்கு.

இங்கு: இந்த உலகத்தின் இலக்கு

பாரதியின் தத்துவத்தின் அச்சாணியாகத் திகழ்வது இங்கு என்ற சொல்லாகும். மரபுசார்ந்த இந்து மதப் பார்வைகள், ஆன்மாவுக்கான முக்தியையோ, நித்திய இன்பத்தையோ, கடவுளுடன் கலத்தலையோ மறுமையில் (செத்த பிறகு) அடையலாம் என்று போதிக்கையில், பாரதி அதைத் தீவிரமாக மறுத்துரைக்கிறார்.

இங்கு என்ற சொல்லானது ‘இந்தப் பிறப்பில்’ (இம்மையில் “இந்த உலகில்”) என்ற பொருள்பட, பாரதியால் முழுமையான அழுத்தத்துடன் உபயோகப்படுத்தப்பட்டுள்ளது.

அதாவது, மனிதன் அடையக்கூடிய அமரத்தன்மை (சாவாமை), பூரண மகிழ்ச்சி, சமுதாய நீதி (கிருதயுகம்) ஆகியவை மறுமைக்காக ஒத்திவைக்கப்பட வேண்டியவை அல்ல; அவை உடலுடன் கூடிய இந்த உலக வாழ்க்கையிலேயே சாத்தியப்பட வேண்டும் என்பதே அவரது நிலைப்பாடு. இதைத் ‘துறவு’ என்று கருதாமல், ‘மனித வாழ்வின் முழுமை’ என்ற கோணத்தில் வைக்கிறார்.

மறுமைக்கான நம்பிக்கையை நசுக்குதல்

இந்த இம்மை வாதத்தை நிலைநாட்ட, மறுமை குறித்த நம்பிக்கையை அவர் மண்டையில் அடித்து நசுக்கும் ஒரு கவிதைப் பகுதியை சான்றாக முன்வைக்கிறார்.

‘செத்த பிறகு சிவலோகம் வைகுந்தம் சேர்ந்திடலா மென்றே எண்ணி இருப்பார் பித்த மனிதர் அவர் சொல்லும் சாத்திரம் பேயுரையாமென்று ஊதேடா சங்கம்’ (வேதாந்த சங்கு)

விளக்கமும் தாக்குதலும்

இந்தப் பாட்டின் வரிகள், மரபு சார்ந்த மத நம்பிக்கைகளின் அடித்தளத்தையே கேள்விக்குள்ளாக்கி, ஒரு புரட்சியை சத்தமிட்டுக் கூறுகின்றன.

1. **திண்ணிய மறுப்பு:** செத்த பிறகு தனியாக ஒரு சிவலோகம் (சிவன் உலகம்) அல்லது வைகுந்தம் (விஷ்ணு உலகம்) இருக்கிறது என்றும், அங்குச் சென்று நிரந்தர இன்பத்தை அடையலாம் என்றும் நம்புவதே மூடநம்பிக்கை எனப் பாரதி திட்டவாட்டமாக அறிவிக்கிறார்.

2. **பித்த நிலை:** அத்தகைய மறுமையின் வெகுமதிகளை நம்பி இருப்பவர்களை அவர் சாதாரண மனிதர்களாகக் கருதவில்லை; மாறாக, அவர்களைப் "பித்த மனிதர்" (பைத்தியக்காரர்கள்) என்று கடுமையாகச் சாடுகிறார்.
3. **சாத்திர மறுப்பு:** அவர்கள் சொல்லும் சாத்திரங்கள், வேதங்கள், புராணங்கள் என எல்லாமே பயன் அற்றவை; அவை உண்மை உரைக்காத "பேயுரை" (பூதங்களின் உளறல்) மட்டுமே என்று பிரகடனம் செய்கிறார்.
4. **சங்கநாதம்:** இத்தகைய பயனற்ற நம்பிக்கைகளை மண்டையில் அடித்து நசுக்கி, அந்தப் பித்த எண்ணங்களை விரட்டுவதற்குச் "சங்கம் ஊதேடா" என்று அறைகூவல் விடுகிறார்.

ஆகவே, பாரதியின் தத்துவ தரிசனம் என்பது, சொர்க்கம் போன்ற கற்பனையான இலக்குகளை மறுத்து, அமரநிலை (உடல் சார்ந்த, ஞானம் சார்ந்த நித்திய வாழ்வு) மற்றும் கிருதயுகம் (சமூகத்தில் உருவாகும் பொற்காலம்) ஆகிய இரண்டையும் இங்கு (இந்த உலகில், இந்த வாழ்விலேயே) அடைய வேண்டும் என்ற உயரிய இலக்கை முன்வைக்கும் தீவிர இம்மை வாதத்தை அடிப்படையாகக் கொண்டது.

‘மண் பயனுற வேண்டும்

வானகம் இங்கு தென்பட வேண்டும்’

இவ்வாறு ‘வேண்டும்’ என்பதில் சொர்க்கம் வேறு எங்கேயும் இல்லை அது இங்கேயே தோன்ற வேண்டும் என்கின்றான்.

வீடு (மோட்சம்), வேறு எங்கேயும் இல்லை. அது இங்கேயே இருக்கிறது. ‘கவலை துறந்து இங்கு வாழ்வதே வீடு’ என்று ‘அறிவே தெய்வம்’ என்ற பாட்டில் பாடியுள்ளார்

‘ஜெயமுண்டு பயமில்லை மனமே - இந்த

ஜென்மத்திலே விடுதலை உண்டு நிலை உண்டு’

என்பதைச் ஜீவன் முக்தி என்ற பாட்டில் கூறியுள்ளார். புதிய ஆத்தி சூடி பரம்பொருள் வாழ்த்தில்

‘பலவகையாகப் பரவிடும் பரம்பொருள்

ஒன்றே அதனியல் ஒளியுறும் அறிவாம்

அதனிலை கண்டார் அல்லலை அகற்றினார்

அதன் அருள் வாழ்த்தி அமரவாழ் வெய்துவோம்’

என்று அமர நிலை என்ற சொல்லை அமர வாழ்வு எனக் குறிப்பிடுவதைக் காண முடிகிறது காரைக்குடி இந்து மதாபிமான சங்கத்தை வாழ்த்தும்போது

‘எப்போதும் ஆனந்த கூடர் நிலையில் வாழ்ந்

துயிரகட் கினிது செய்வோர்

தப்பாதே இவ்வுலகில் அமர நிலை பெற்றிடுவார்’

என்றும் உயிர்ப் பணி செய்வோர் அமரநிலை அடைவர் என்கின்றார் பாரதி.

பாரதி அறுபத்தாறில்

‘நீங்காத சிவசக்தி யருளைப் பெற்றோம்

நிலத்தின்மிசை அமரநிலை யுற்றோமப்பா'

என்று பாடி, சக்தி அருளால் அமரநிலை அடையலாம் என்கிறார்.

'குமரிநின் னையிங்கே - பெற்றோர்

கோடியின்ப முற்றார்

அமரர்போல வாழ்வேன் - என்மேல்

அன்புகொள்வை யாயின்'

என்று பாடிப் பராசக்தி அருளால் அமரவாழ்வு நிச்சயம் என்கின்றார். இந்த உறுதி தான் குழந்தைகளுக்காகப் பாடிய கண்ணன் பாட்டில்

'இங்கே அமரசங்கம் தோன்றும்

மங்கும் தீமை பொங்கும் நலமே'

என்று பாடச்செய்தது

தமிழ் என்ற பாட்டில்

'தெள்ளற்ற தமிழமுதின் சுவை கண்டார்

இங்கு அமரர் சிறப்புக் கண்டார்'

என்று பாடுகின்றார்.

புதுமைப்பெண் என்ற பாட்டில்

'மாற்றி வையம் புதுமையுறச் செய்து

மனிதர் தம்மை அமரர் களாக்கவே

ஆற்றல் கொண்ட பராசக்தி'

என்று குறிப்பிட்டுள்ளார்

பாரத சமுதாயப் பாட்டில்

'எல்லாரும் அமர நிலை எய்தும் நன்முறையை

இந்தியா உலகிற்கு அளிக்கும்'

என்று பாடுகின்றார்.

'வல்லமை தாராயோ - இந்த

மாநிலம் பயனுற வாழ்வதற்கே'

என்று பராசக்தியிடம் வரம் கேட்கும் பாரதி, தனது ஆயுள் தொழிலையும் குறிக்கோளையும்

'நமக்குத் தொழில் கவிதை நாட்டுக்குழைத்தல்

இமைப்பொழுதும் சோரா திருத்தல்'

என்னும் பாடல் மூலம் அரங்கேற்றுகிறார் இத்தகையப் பாரதியின் தத்துவக் காட்சிதான் இங்கே இவ்வுலகத்தில் மனிதவர்க்கம் உயர்வாழ்வாகிய அமரநிலை எய்தும் கிருதயுகம் மலர வேண்டும் என்கின்றது பாரதி வளர வளர, சிந்தனையின் அனுபவம் முதிர் முதிர், தத்துவ தரிசனத்தில் தெளிவு ஏற்படுகிறது

"இடிபட்ட சுவர் போலே கலி விழுந்தான், கிருதயுகம் எழுக மாதோ!"

என பாரதி தனது பாடல்களில் முழங்கியதன் பின்னணியில், அவரது ஆழமான கடவுள் கொள்கையும், அது கனவு கண்ட சமதர்ம சமுதாயத்தின் உருவாக்கமும் அடங்கியுள்ளது. இந்த வரிகள், இருளில் மூழ்கி, வீழ்ச்சி கண்டு கிடக்கும் கலி காலத்தின் (தீமை, அறியாமை, கொடுமை நிறைந்த காலம்) அவல நிலையையும், அதிலிருந்து மீண்டு, நீதி, நேர்மை, அன்பு நிறைந்த கிருதயுகம் (தர்ம யுகம், அறம் நிறைந்த காலம்) மலர வேண்டும் என்ற அவரது தீவிரமான ஏக்கத்தையும் வெளிப்படுத்துகின்றன.

பாரதியின் கடவுள் கொள்கை, நாம் வழக்கமாகப் பார்ப்பதைப் போல, வெறும் சடங்குகளிலோ, சம்பிரதாயங்களிலோ அடங்கிய ஒன்றல்ல. அது, "எல்லா உயிர்களிலும் இறைவனைக் காணும்" பரந்த தத்துவமாகும். அவர், இறைவனை, மனிதனின் துயரங்களைப் போக்கி, அவனது வாழ்வில் ஒளியேற்றும் ஒரு செயற்திறன் மிக்க சக்தியாகக் கண்டார். இந்த சக்தியே, மனிதர்களை அடிமைத்தனத்திலிருந்தும், அறியாமையிலிருந்தும் விடுவித்து, ஒரு புதிய, உன்னதமான சமுதாயத்தை உருவாக்க முடியும் என அவர் நம்பினார். 'கண்ணன் பாட்டு' போன்ற அவரது படைப்புகளில், கண்ணனை ஒரு காதல் நாயகனாக, ஒரு நண்பனாக, ஒரு வழிகாட்டியாக, ஒரு புரட்சிகர சக்தியாக அவர் உருவகித்திருப்பது, அவரது பரந்த மற்றும் ஆழமான இறை உணர்விற்குச் சான்றாகும்.

இந்த இறை உணர்வும், இறைவனின் படைப்பு சக்தியின் மீது கொண்ட நம்பிக்கையும் தான், பாரதியை ஒரு ஆகப்பெரிய கர்மவீரராக மாற்றியது. அவரது சொற்கள் வெறும் கருத்துக்களாக நின்றுவிடாமல், செயலுக்கான தூண்டுகோலாக அமைந்தன. அவர் கண் கண்ட சமுதாய யதார்த்தத்தை - ஏழைகளின் வறுமை, ஆண்களின் ஆதிக்கத்தால் பெண்கள் அனுபவிக்கும் கொடுமைகள், உழைப்பின் மீதான அலட்சியம் - கண்டு கொதித்தார். இந்த அநீதிகளைக் களைய, இறைசக்தியின் துணையோடு, மனித குலமே ஒரு புதிய சமுதாயத்தை உருவாக்க வேண்டும் என அவர் அறைகூவல் விடுத்தார்.

அந்தப் புதிய சமுதாயம் எப்படி இருக்க வேண்டும் என்பதை அவர் தெளிவாக வரையறுத்தார்:

- ஏழையிலும் அடிமையிலும்லாத சமுதாயம்: வர்க்க வேறுபாடுகள், பொருளாதார ஏற்றத்தாழ்வுகள் முற்றிலுமாக அகற்றப்பட்டு, அனைவரும் சமமான வாய்ப்புகளோடு வாழும் ஒரு நிலை. "ஏழையென்றும் அடிமையென்றும் எவனும் இல்லாத சமுதாயம்!" என்ற அவரது முழக்கம், இந்த இலட்சியத்தைக் குறிக்கிறது.
- பெண்கள் ஆண்களுக்குச் சமமான சமுதாயம்: "தாதர்" என்ற நிலைமை மாறி, பெண்கள் ஆண்களுக்கு நிகராக, சமstatus கொண்டு, அனைத்துத் துறைகளிலும் இயங்கும் ஒரு சமுதாயம். கல்வி, வேலைவாய்ப்பு, சமூக அங்கீகாரம் என அனைத்திலும் ஆண்களுக்கு நிகராகப் பெண்கள் உயர்ந்து நிற்கும் நிலையை அவர் கனவு கண்டார்.
- உழவுக்கும் தொழிலுக்கும் வந்தனை செய்யும் பொதுவுடைமைச் சமுதாயம்: உழைப்பிற்கு மதிப்பளிக்கும், உழைப்பாளர்களைப் போற்றும் ஒரு சமுதாயம். விவசாயம், தொழிற்சாலைகள் என அனைத்துத் தொழில்களும் சமூகத்தின் முதுகெலும்பாகக் கருதப்பட்டு, அவற்றின் முக்கியத்துவம் உணர்த்தப்படும். இங்கு, பொதுவுடைமை என்பது, ஒருவருக்கொருவர் உதவி,

வளங்களைப் பகிர்ந்து, அனைவரும் நலமுடன் வாழும் கூட்டுக் குடும்ப மனப்பான்மையைக் குறிக்கிறது.

மகாகவி பாரதியின் ஆன்மீகத்தை, வெறும் பக்தி மார்க்கத்தின் எல்லைகளுக்குள் சுருக்கிவிட முடியாது.

சுருங்கக் கூறின், மகாகவி பாரதியின் 'கடவுள் நம்பிக்கை' என்பது, கோயிற் சடங்குகள் மற்றும் தனிப்பட்ட பிரார்த்தனைகளில் உறங்கிக் கிடந்த ஆன்மீகமாக இருக்கவில்லை. மாறாக, அது மானுடத்தின் மீது அசைக்க முடியாத பற்றுக்கொண்டு, தேச விடுதலைக்கும், சமூக மாற்றத்தை நிகழ்த்தத் தூண்டிய ஒரு மகத்தான செயல் தத்துவமாகவும் (**Philosophy of Action**), மனித குலத்தை மேம்படுத்தும் கருவியாகவும் விளங்கியது. அவர் இறைவனை அசைவற்ற சக்தியாக, அநீதியை எதிர்க்கும் உக்கிரமாக, உழைப்பின் வடிவமாக, விடுதலைக்கான உறுதியின் வடிவமாகப் பார்த்தார்.

ஆன்மீகம் ஒரு ஆயுதமாக

எனவேதான், அவரது நம்பிக்கை வெறும் ஆறுதல் தேடும் மனநிலையாக இல்லாமல், சமூக அநீதி மற்றும் அடிமைத்தனத்தை எதிர்க்கும் கூரிய ஆயுதமாக மாறியது. அந்தத் தீவிர நம்பிக்கையின் அக்னி வடிவமே, "இடிபட்ட சுவர் போலே கலி விழுந்தான், கிருதயுகம் எழுக மாதோ!" என்ற அவரது புரட்சிகரமான, தீர்க்கதரிசன முழக்கமாகும்.

இது வெறுமனே ஒரு காவிய வரியல்ல; தேசத்தின் மற்றும் சமுதாயத்தின் இருண்ட காலத்தை (கலியுகத்தை) முடிவுக்குக் கொண்டு வர பாரதி விடுத்த போர் முரசு.

கிருதயுகத்தின் இலட்சியம்

இந்த முழக்கத்தின் மூலமாக, அவர் ஒரு புதிய சமுதாயப் பிறப்பை கனவு கண்டார். பாரதி கண்ட அந்தக் 'கிருதயுகம்' என்பது:

1. **சமத்துவம்:** சாதி, மத, வர்க்கப் பிரிவினைகள் முற்றிலுமாக அற்றுப்போன, முழுமையான சமத்துவம் நிலைக்கும் சமுதாயம்.
2. **சீர்திருத்தம்:** மூடநம்பிக்கைகள், பெண்ணடிமைத்தனம், அறியாமை போன்ற சமூக நோய்கள் களையப்பட்ட, சீர்திருத்தப்பட்ட வாழ்வு.
3. **சுதந்திரம்:** அரசியல் சுதந்திரம் மட்டுமின்றி, சிந்தனைச் சுதந்திரம், கருத்துச் சுதந்திரம் மற்றும் பொருளாதாரச் சுதந்திரம் கொண்ட உன்னதமான நிலை.
4. **பெண்ணுரிமை:** பெண் 'சக்தி'யின் வடிவமாகப் போற்றப்பட்டு, முழுச் சுதந்திரத்துடனும் கல்வியுடனும் திகழும் நிலை.

இந்த ஆகப்பெரிய இலட்சியத்தை மக்களிடையே ஆழமாக விதைப்பதற்காக அவர் கவிதைகள், கட்டுரைகள், பத்திரிகை ஆசிரியராக ஆற்றிய பணி என அனைத்தையும் ஒருமுகப்படுத்தினார்.

கர்மவீரராகிய பாரதி

அவர் வெறுமனே பாடிவிட்டுச் சென்ற கவிஞரல்ல. தனது ஆன்மீக ஆற்றலையும் தேசப்பற்றையும் இணைத்து, பொது மக்களைத் திரட்டி, அடிமை விலங்குகளை உடைத்தெறியச் செய்த

ஒரு கர்மவீரராக அவர் திகழ்ந்தார். அவரது ஒவ்வொரு வார்த்தையும், தேசத்தைக் கட்டமைக்கும் செங்கற்களாகவும், மனித மனதின் இழிவுகளைத் தகர்க்கும் இலைமறையாகவும் அமைந்திருந்தது. அவர் கண்ட கனவுகளும், அவர் ஏற்றிய புதுமைச் சுடரும் ஏறத்தாழ ஒரு நூற்றாண்டுக்குப் பின்னரும், சாதி, மூடநம்பிக்கை மற்றும் ஏற்றத்தாழ்வுகளை எதிர்த்துப் போராடும் ஒவ்வொரு இந்தியரையும், ஒவ்வொரு தமிழரையும் இன்றளவும் வலுவாகத் தூண்டிக்கொண்டே இருக்கின்றன. பாரதியின் சொற்கள் வெறும் இலக்கியமல்ல, அது என்றென்றும் நிலைக்கும் செயல்நெறியாகும்.

துணை நின்ற நூல்கள்

- 1 உலக மகாகவி பாரதி உயர்நோக்கு - வ.விஜயபாஸ்கரன்
- 2 பாரதியைப் பற்றி ஜீவா - ப. ஜீவானந்தம்

நிதிசார் கட்டுரையாளர் உறுதிமொழி / Author Contribution Statement: இல்லை/NIL

கட்டுரையாளர் நன்றியுரை / Author Acknowledgement: இல்லை/NIL

கட்டுரையாளர் உறுதிமொழி / Author Declaration: இக்கட்டுரையில் எவ்வித முரண்பாடும் இல்லை என்று உறுதிமொழி அளிக்கிறேன் I declare that there is no competing interest in the content and authorship of this scholarly work

உரிமம்

இந்த ஆக்கம், கிரியேட்டிவ் காமன்சு அட்ரிபியூசன் 4.0 சர்வதேச உரிமத்தின் கீழ் உரிமம் பெற்றுள்ளது.